

DAGBOK: EN BIBLI

TISDAG: BUDGET UTAN FRUKOST OCH VÄRDET AV EN MEDARBETARE

Vår tillförordnade chef bestämde att det var för dyrt att bjuda oss på frukost på våra APT. Det är lite små detaljer i detta runt att bjuda på frukost som en chef borde förstå. Att vi är lättare att få med oss om vi är mätta och märker att chefen tycker vi är värda att satsa en macka på. Samma chef som samtidigt är chef för en annan enhet, hade APT i en av våra samlingslokaler igår. Då kom hon till oss och sa att vi kunde få ta lunch, eftersom den här enheten alltid får lunch på sina APT. Det var mycket rikligt kvar av potatisgratäng, kycklingfilé, grönmögelsås, ruccolasallad samt tårta till efterrätt.

Jag sa ingenting till chefen när hon kom och bjöd, för jag tänkte hon borde fatta hur absurt det är att vissa är värda att till varje APT få lunch och tårta medans andra inte är värda en sketen smörgås. Om det är så att hon inte fattar så vill jag inte veta. Vi bär väl alla på omedvetet dåliga värderingar, men folk som medvetet anser det är helt på sin plats att värdera människor olika, det är vad jag kallar skithål. Eftersom allt de gör och allt de säger genomsyras av skit.

Men det var ju personalavdelningen som fått mat på sina LSG. Det kan ju vara frågan om att de fått en massa pengar för verksamhetsutveckling, men att de helt enkelt inte har kompetensen att veta vart de skall göra av pengarna. Det kan jag gott tänka mig.

LSG ONSDAG: MONEY MAKES THE WORLD GO AROUND

Ofta när jag sitter på LSG tror jag att jag är utsatt för en dold kamera eller ett psykologiskt experiment. Det är taffligt på ett sätt som återkommande får mig att tänka på mig själv som barn. När jag som tioåring brustit i ansvar och försökte dölja detta på ett sätt som var alltför lätt att genomskåda. Eller också tänker jag på Håkan Jaensons bok *Hjärnsläpp*. Om pappan och dottern som under ett åsknedslag råkar få varandras hjärnor. Har min chefsgrupp lånat hjärnorna av sina barn eller är de helt enkelt bara väldigt omogna? Flera gånger när vi från facket har försökt peka ut orättvisor och eller fel de har gjort så har arbetsgivaren nekat. Sedan har det alltid kommit fram att de ljugit eller mörkat. Men för dessa chefer verkar allt handla om att komma undan i stunden. Vad som händer sedan, nästa månad eller på sikt med förtroendet, verkar inte vara något som de är kapabla vare sig att se eller att ta ansvar för.

Ju mer jag ser detta, desto svårare har jag att dölja mitt förakt. Jag känner mig som en snut i förhållande till mina arbetsgivare och då är det inte en snäll snut. Jag är inte den där människan som de gör mig till.

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.

OTEKARIES VARDAG

När de någon gång har gjort något bra så har jag därför poängterat det. Problemet är också att de blir alldeles yra av berömmet, fastnar i det. Man skulle kunna säga att den här chefsgruppen visar baksidan av allt för mycket positiv projektion. De tror att allt är förlåtet bara för att de fått lite beröm.

Samtidigt förvärrar det min roll ännu mer. Jag blir den där taskige som får så oerhört mycket cred för att jag är snäll, medan de som är snälla jämt, aldrig får höra något om det. Det är sånt som jag har så svårt för i vanliga fall. Det är ett slags uppskattande som bygger på rädsla. En typ av strukturer som jag själv ofta försöker avslöja och slå håll på.

Själv tycker jag att jag blir den där onde som alla är lite rädda för och som får mycket mer cred när jag är snäll än vad de snälla får. Själv brukar jag alltid göra vad jag kan för att inte gå med på den typen av orättvist värdesättande. Men nu har jag alltså fått rollen som den onde som får överdrivet uppskattning när jag är snäll, fast jag är jävlig för det mesta.

Det bästa sättet att få ett skithål att avslöja sig är förresten att ge dem utrymme och förtroende. Angriper man dem går de bara i försvar och påstår att de visst håller med. Ett skithål känner man istället bäst igen om man låter dem bajsas fritt.

Ett exempel av många hur dumt det kan vara när chefer ljuger kommer från förra LSG (lokal samverkansgrupp). Några dagar innan förra mötet fick vi via mejl reda på att man skulle ha ett stort möte och en utställning hos oss på biblioteket några veckor senare. Vi ifrågasatte givetvis detta men fick då reda på att det inte var stadsdelen som stod för mötet utan att ett självständigt EU-projekt tagit beslutet. Men det var påhitt. Det var visst de som hade beslutat det fick vi veta några dagar senare när sektorschefen kom och in-

formerade. Att det blivit som det blivit handlar numera bara om att informationen inte har gått fram. Idén om att vi skall vara delaktiga i vad som händer på vårt bibliotek är helt borttappad. Inte konstigt att personalavdelningen har så mycket pengar över till tårta.

Foto: Wikipedia

Vi fick också reda på att vi lyckats spara in en miljon kronor som vi nu skall ge vidare till äldrevården som går med förlust. Någon punkt senare fick vi reda på att vi fått en miljon kronor till fortbildning i HBTQ. Men det var alltså helt andra pengar och hade inget med besparingen och göra. Frågan är ifall de är dumma själva eller om de tror att vi är dumma. Att det var just den här utbildningen vi behövde hade chefsgruppen kommit fram till utan att fråga någon.

TORSDAG: ÄNNU EN FEST

Vi har fått inbjudan till ett restaurangarrangemang. Att lägga pengar på den som har tid och möjlighet att umgås på sin fritid har man tydligen också råd med.

Men problemet var menyn.

Trots alla fina tankar om

HBTQ och öppenhet, att vi arbetar i en mångkulturell stadsdel, så är chefernas kunskap om olika kostbehov obefintlig. Menyn som vi erbjöds saknade både vegetariska alternativ, halal och koher.

Jag tyckte det var en meny som mest påminde om det som erbjöds på vägkrogen där jag arbetade på åttiotalet. Det skrev jag inte om i mejlet till den inbjudande chefen, men jag skrev om menyns brist på alternativ. Självklart fick jag inga svar.

Lovely Laura

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.